

Això diu que era un fantasma que vivia en una torrassa fosca i abandonada. Era un lloc una miqueta trist per a viure-hi, però feia quatre-cents anys que el Fantasma habitava aquella torre i s'havia acostumat al vent, a les teranyines i a les ratapinyades. El nostre fantasma vivia molt tranquil, fins que un dia va rebre una carta.

Va obrir el sobre, molt intrigat. Feia quatre-cents anys que no rebia cartes. Qui li devia escriure ara? La carta deia:
«Al senyor Fantasma de la Torrassa Abandonada:
L'invitem a la festa que celebrarem al Castell de la Dama Blanca demà a mitjanit. Per favor, sigui puntual.
Firmat,
L'Associació de Fantasmes Solitaris i Avorrits».

El Fantasma es va posar molt content. Una festa! Feia segles que no anava a una festa. A més, la Dama Blanca era una fantasma molt bonica i elegant. Estava tan emocionat que ho va explicar a tots els mussols i a totes les ratapinyades de la rodalia. –Però hi aniràs amb aquesta pinta? –li va dir un mussol–. Tens el llençol molt brut! Així no li agradaràs a la Dama Blanca.